

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 239/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/2009 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 708/2014 zo 4. marca 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA] odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] [REDAKČIA] (ďalej len

„sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 314/2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“) po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 708/2014 zo 4. marca 2015.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že napadnuté konanie sa začalo 30. novembra 2009 podaním návrhu (žaloby), ktorým sa domáha zaplataenia nemajetkovej ujmy 25 000 €, ušlého zisku 296 255,72 € s príslušenstvom, vecnej škody v sume 65 443,82 € s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora [REDACTED] v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod. sp. zn. Er 59/1996. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti opísal priebeh napadnutého konania, ktoré trvá viac ako 8 rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončené. V sťažnosti ďalej uviedol, že „... porušovateľ nekoná efektívne, sústredene, obštrukciami naďalej marí plynulosť konania o odškodnení... ochrana práv sťažovateľky v dôsledku neefektívneho konania, ad hoc úkonov zo strany porušovateľa s výraznými časovými odstupmi nedosiahla požadovanej kvality a rýchlosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s konštantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva...“. Sťažovateľ považuje postup okresného súdu v napadnutom konaní za neprípustné zneužitie práva „*ultra vires*“.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezom, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu porušené bolo, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 9 000 € a náhradu trov konania.

4. K sťažnosti sťažovateľa sa vyjadrila predsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. 1 SprV/191/2018, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 7. mája 2018. Vo vyjadrení predsedníčka okresného súdu uviedla, že po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti a po preštudovaní spisového materiálu napadnutého konania sa jej javí sťažnosť ako neopodstatnená a zároveň konštatuje, že v konaní sa nevyskytlo žiadne podstatné obdobie nečinnosti.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

7. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré

z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

8. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy či čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné priet'ahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

9. Ústavný súd predovšetkým dáva do pozornosti, že pokiaľ sťažovateľ namieta celkovú dĺžku konania na okresnom súde „*viac ako 8 rokov*“ a vytýka okresnému súde, že „*nekoná efektívne, sústredene a obštrukciami naďalej marí plynulosť konania o odškodnení*“, predmetom tohto konania pred ústavným súdom môže byť „iba“ tá časť namietaného „nekonania“ okresného súdu, ktorá nastala po právoplatnosti nálezú ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 708/2014.

10. Z vyjadrenia okresného súdu, chronologického prehľadu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 314/2009 hodnotil postup okresného súdu, najmä s prihliadnutím na právoplatný nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 708/2014 zo 4. marca 2015. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd po vrátení spisu z ústavného súdu 21. apríla 2015 plne rešpektoval nález ústavného súdu, ktorý mu prikázal vo veci konať, a priebežne vykonával relevantné procesné úkony. Okresný súd na pojednávaní 12. februára 2015 rozhodol v neprítomnosti žalobcu – sťažovateľa tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. Po doručení rozsudku č. k. 8 C 314/2009-282 a podaní odvolania zo strany sťažovateľa je zrejmé, že podstatnú časť obdobia (konkrétne od 27. júla 2015 do 10. novembra 2017), ktorú sťažovateľ vo svojej sťažnosti charakterizuje ako nečinnosť okresného súdu, tvorilo konanie na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“), ktorý rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd dospel k názoru,

že okresný súd nesprávne právne posúdil aktívnu legitímáciu žalobcu, keď tento sám seba nesprávne označil identifikačným číslom organizácie (IČO), ktoré patrilo inej spoločnosti, a preto mal okresný súd podľa v tom čase platného § 41 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyzvať sťažovateľa na odstránenie vady podania. Zároveň uložil okresnému súdu, aby po odstránení vady podania (žaloby) vykonal dokazovanie a na základe jeho výsledkov posúdil dôvodnosť žaloby sťažovateľa z hľadiska splnenia zákonom stanovených predpokladov vzniku jeho práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a to existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní. Zároveň vyslovil svoj právny názor na vec. Po vrátení spisu odvolacím súdom 10. novembra 2017 okresný súd priebežne pristúpil k doručeniu rozhodnutia odvolacieho súdu stranám sporu a zároveň nariadil termín pojednávania na 4. september 2018.

11. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že celkový postup okresného súdu v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 708/2014 zo 4. marca 2015 nemožno považovať za taký, ktorý by naznačoval existenciu neodôvodnených, resp. zbytočných prietáhov zo strany okresného súdu, a teda by mohol jednoznačne viesť ústavný súd k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa proti postupu okresného súdu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Pretože sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jeho požiadavkami uvedenými v petite sťažnosti, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyhovením sťažnosti v časti požadovaného vyslovenia porušenia základných práv alebo slobôd (čl. 127 ods. 2 ústavy), k čomu v tomto prípade nedošlo.

14. Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2018